

„Mul on tütarlaps ema asemel," vastas kassipoeg.

Jänesepoeg hakkas naerma, istus kännu kõrvale rohule, liigutas kõrvu ja mõtles.

Mõtles, mõtles ja siis ütles:

„Aga kas sa kepsata oskad?"

„Kepsata oskan ma hästi," vastas kassipoeg.

„Noh, siis sa oled jänesepoeg. Lähme, ma viin su koju."

Läksid üheskoos. Hüppasid üle kraavi ja jänesepoeg küsis:

„Miks sul on nii väikesed kõrvad?"

TÃƒÂµrges kassipoeg, lk. 5